

Rødt vedtok på landsmøtet i år å redusere årlig måltall om mottak av kvoteflyktninger fra 20.000 til 5000. Årsaken skal være er at kommunene

om å velge, og vi utfordrer ledelsen i Rødt til å begrunne valget av vedtaket fra landsmøtet. Grundig og ærlig!

Hilde Krogh og Erling Krogh,
Rødt-medlemmer?
erling.krogh@nmbu.no

En kraftmyte?

KRAFT
Olav Hjeljord

Kari Elisabeth Kaski og medskribenter frykter en framtidig, norsk kraftkrise (Klassekampen 24. april). Til støtte for antagelsen siterer de NVE på at «... vi har ikke mer enn 26 TWh til bruk i nye næringer...». Dette er en direkte feilsitering.

Det NVE sier er i klartekst at estimert forbruk vil øke med 26 TWh fram til 2040. Kraftproduksjonen anslår etaten vil øke med 40 TWh i samme tidsrom. Altså går det mot et overskudd på 14 TWh. NVE antar at tilveksten hovedsakelig vil skyldes oppgradert vannkraft, småkraft, klimabetinget øking i tilsig og solkraft, samt noe fra havvind mot slutten av perioden.

Kaski og medskribenter hevder at halvparten av vårt energibehov er fossilt. Men som påpekt av mange: når lite effektiv fossil energi erstattes av elektrisk strøm, halveres behovet. Energieffektivisering og energisparing er da også inne som viktige faktorer i NVE's analyse.

Ut fra NVEs estimat er det altså liten fare for kraftunderskudd. I tillegg kommer at vi de kommende tiårene går mot et nordisk kraftoverskudd på opp imot 40 TWh. Med et allerede bestående felles nordisk kraft samarbeide (Nord Pool), og en utvidelse av dette framover, er det liten fare for underskudd. Tilgang på mye, billig fornybar kraft framover er også en hovedårsak til at havvind ikke vil bli konkurransedyktig på kort sikt.

Den altoverstigende, vanskelige biten de nærmeste tiårene, er de teknisk/økonomiske problemene ved å erstatte fossil energi med elektrisk kraft innen transport og industri. Her er vi enige, det trenges et «krafttak», men det er ingen grunn til at vi fortsatt skal ha en kraftproduksjon som ligger langt foran framdriften i elektrifiseringen. For dem som vil sette seg nærmere inn i vår framtidige kraftbalanse anbefales NVE-rapporten fra høsten 2020: «Langsiktig kraftmarkedsanalyse 2020-2040».

Olav Hjeljord,
La Naturen Leve
olav.hjeljord@nmbu.no

uerstattelig natur som skjærgården i Søre Øyane og store deler av den sjeldne kystregnskogen på Rekstøren. Tapet av naturmangfold

særlig viktig reklame for bærekraftig fjordturisme – når verden snart inntar de norske fjordene igjen. Det kan godt hende at Hordfast

ikke minst; penger spart.

Vibeke Harild,
Folkeaksjonen mot bru over Bjørnafjorden

MENINGER

KLASSEKAMPEN

Mer kraft, mindre olje

ENERGIPOLITIKK

Kari Elisabeth Kaski, Ådne Naper, Knut Øygard, Synnøve Kronen Snyen

Etter åtte år med Erna Solbergs regjering øker klimakrisa i omfang. Øker gjør også oljeavhengigheten vår. Handelsbalansen stuper. Landet styres mot kraftunderskudd og lav omstillings-takt i norsk industri. Ifølge NVE har vi ikke mer enn 26 TWh til bruk i nye næringer i kikkerten for 2040. Og kanskje viktigst av alt, så ligger vi ikke an til mer enn 4 TWh norsk strøm fra havvind innen 2040.

Dette er en fornybarfiasko. Knappt halvparten av energien vi bruker i Norge, er fornybar. I 2019 produserte vi 2240 TWh energi i Norge. 95 prosent av dette var energi fra olje og gass.

Det er dette som er klimagassutslipp. Og det er dette vi må vende oss bort ifra. Som i dag vil framtidias

næringer kreve energi. Men i motsetning til i dag så må energien være fossilfri. Selv om du velger bort næringer du ikke liker, vil det gjenstå et stort kraftbehov for å fylle rommet etter oljeøkonomien.

I tillegg trenger vi fornybar energi til å rense opp i eksisterende industri. Industrien har kuttet sine utslipp med 40 prosent siden 1990, men dette er for det meste metan og lystgass. Utslipp av CO₂ er det samme i dag som det var i 1990. Og utslippene har på et overordnet nivå stått stille siden 2009. Samtidig har industriens andel av BNP fortsatt å synke, og Norge er blitt desto mer avhengig av salg av olje og gass.

Med karbonfangst, vannelektrolyse og andre elektriske prosesser kan norsk industri bli tilnærmet utslippsfri. Om industrien får beskjed om at siste kilowattime er produsert inntil flytende havvind er en realitet, så vil selv strømmen som er til overs i dag, kunne bli for dyr og risikabel å ta i

bruk. Konsekvensen er at norsk industri ikke omstiller seg.

Framtidias energi må komme fra et mangfold av kilder. Både gjennom energieffektivisering, oppgradering av eksisterende vannkraft, solkraft, bioressurser, fra havvind, og fra vindkraft på land om den ikke er naturødeleggende. Den viktigste politiske jobben er å sikre demokratiske prosesser, eierskap og kompensasjonsordninger som garanterer for lokalsamfunnenes interesser, fremmer teknologiutvikling og energieffektivisering, smart bruk av strøm og av arealer. Ikke fordi vi skal planlegge for evig vekst. Men for å rydde opp i bruken av fossil energi som skaper klimakrisa.

Kari Elisabeth Kaski,
Oslo SV
Ådne Naper,
Vestfold og Telemark SV
Knut Øygard,
faglig Leder SV
Synnøve Kronen Snyen,
leder av Sosialistisk Ungdom